

LITERATURĂ-ARTĂ-STIINȚĂ

Invățătura lui Stanislavski

GEORGE VRACA

Este un lucru verificat că teatrul nostru, în ultimii ani, a arătat cu prisosință o creștere artistică în realizarea atât a rolurilor, cât și a decorurilor. Faptul nu este întâmplător și el este în mare măsură rodul învățării metodei lui Stanislavski.

Sistemul lui Stanislavski este cel dintâi care a înlocuit improvizatia și haosul metodelor învechite de teatru, cu o seamă de principii științifice, menite să realizeze aplicarea realismului socialist în arta teatrală. Astăzi, în teatrul românesc, baza metodei lui Stanislavski nu este alta decât adevărul. Adevărul vieții. Acest adevăr este temelia oricărei creații artistice.

Spre acest scop tindem cu toții. Aplicând această înaintată metodă, putem să distingem cu ușurință, în ceea ce realizăm, ce anume ține de o interpretare falsă, sau de una „făcută” și ce anume ne apropie de adevăr, de realitatea din viață.

În direcția legăturii cu acest principiu, personajele și sentimentele nu trebuie să le lăcească, ci să le trăiești.

Este un lucru verificat că teatrul nostru, în ultimii ani, a arătat cu prisosință o creștere artistică în realizarea atât a rolurilor, cât și a decorurilor. Faptul nu este întâmplător și el este în mare măsură rodul învățării metodei lui Stanislavski.

Sistemul lui Stanislavski este cel dintâi care a înlocuit improvizatia și haosul metodelor învechite de teatru, cu o seamă de principii științifice, menite să realizeze aplicarea realismului socialist în arta teatrală. Astăzi, în teatrul românesc, baza metodei lui Stanislavski nu este alta decât adevărul. Adevărul vieții. Acest adevăr este temelia oricărei creații artistice.

Spre acest scop tindem cu toții. Aplicând această înaintată metodă, putem să distingem cu ușurință, în ceea ce realizăm, ce anume ține de o interpretare falsă, sau de una „făcută” și ce anume ne apropie de adevăr, de realitatea din viață.

În direcția legăturii cu acest principiu, personajele și sentimentele nu trebuie să le lăcească, ci să le trăiești.

Este un lucru verificat că teatrul nostru, în ultimii ani, a arătat cu prisosință o creștere artistică în realizarea atât a rolurilor, cât și a decorurilor. Faptul nu este întâmplător și el este în mare măsură rodul învățării metodei lui Stanislavski.

Sistemul lui Stanislavski este cel dintâi care a înlocuit improvizatia și haosul metodelor învechite de teatru, cu o seamă de principii științifice, menite să realizeze aplicarea realismului socialist în arta teatrală. Astăzi, în teatrul românesc, baza metodei lui Stanislavski nu este alta decât adevărul. Adevărul vieții. Acest adevăr este temelia oricărei creații artistice.

Spre acest scop tindem cu toții. Aplicând această înaintată metodă, putem să distingem cu ușurință, în ceea ce realizăm, ce anume ține de o interpretare falsă, sau de una „făcută” și ce anume ne apropie de adevăr, de realitatea din viață.

În direcția legăturii cu acest principiu, personajele și sentimentele nu trebuie să le lăcească, ci să le trăiești.

Este un lucru verificat că teatrul nostru, în ultimii ani, a arătat cu prisosință o creștere artistică în realizarea atât a rolurilor, cât și a decorurilor. Faptul nu este întâmplător și el este în mare măsură rodul învățării metodei lui Stanislavski.

Sistemul lui Stanislavski este cel dintâi care a înlocuit improvizatia și haosul metodelor învechite de teatru, cu o seamă de principii științifice, menite să realizeze aplicarea realismului socialist în arta teatrală. Astăzi, în teatrul românesc, baza metodei lui Stanislavski nu este alta decât adevărul. Adevărul vieții. Acest adevăr este temelia oricărei creații artistice.

Spre acest scop tindem cu toții. Aplicând această înaintată metodă, putem să distingem cu ușurință, în ceea ce realizăm, ce anume ține de o interpretare falsă, sau de una „făcută” și ce anume ne apropie de adevăr, de realitatea din viață.

În direcția legăturii cu acest principiu, personajele și sentimentele nu trebuie să le lăcească, ci să le trăiești.

Este un lucru verificat că teatrul nostru, în ultimii ani, a arătat cu prisosință o creștere artistică în realizarea atât a rolurilor, cât și a decorurilor. Faptul nu este întâmplător și el este în mare măsură rodul învățării metodei lui Stanislavski.

Sistemul lui Stanislavski este cel dintâi care a înlocuit improvizatia și haosul metodelor învechite de teatru, cu o seamă de principii științifice, menite să realizeze aplicarea realismului socialist în arta teatrală. Astăzi, în teatrul românesc, baza metodei lui Stanislavski nu este alta decât adevărul. Adevărul vieții. Acest adevăr este temelia oricărei creații artistice.

Spre acest scop tindem cu toții. Aplicând această înaintată metodă, putem să distingem cu ușurință, în ceea ce realizăm, ce anume ține de o interpretare falsă, sau de una „făcută” și ce anume ne apropie de adevăr, de realitatea din viață.

În direcția legăturii cu acest principiu, personajele și sentimentele nu trebuie să le lăcească, ci să le trăiești.

Este un lucru verificat că teatrul nostru, în ultimii ani, a arătat cu prisosință o creștere artistică în realizarea atât a rolurilor, cât și a decorurilor. Faptul nu este întâmplător și el este în mare măsură rodul învățării metodei lui Stanislavski.

Sistemul lui Stanislavski este cel dintâi care a înlocuit improvizatia și haosul metodelor învechite de teatru, cu o seamă de principii științifice, menite să realizeze aplicarea realismului socialist în arta teatrală. Astăzi, în teatrul românesc, baza metodei lui Stanislavski nu este alta decât adevărul. Adevărul vieții. Acest adevăr este temelia oricărei creații artistice.

Spre acest scop tindem cu toții. Aplicând această înaintată metodă, putem să distingem cu ușurință, în ceea ce realizăm, ce anume ține de o interpretare falsă, sau de una „făcută” și ce anume ne apropie de adevăr, de realitatea din viață.

În direcția legăturii cu acest principiu, personajele și sentimentele nu trebuie să le lăcească, ci să le trăiești.

Este un lucru verificat că teatrul nostru, în ultimii ani, a arătat cu prisosință o creștere artistică în realizarea atât a rolurilor, cât și a decorurilor. Faptul nu este întâmplător și el este în mare măsură rodul învățării metodei lui Stanislavski.

Sistemul lui Stanislavski este cel dintâi care a înlocuit improvizatia și haosul metodelor învechite de teatru, cu o seamă de principii științifice, menite să realizeze aplicarea realismului socialist în arta teatrală. Astăzi, în teatrul românesc, baza metodei lui Stanislavski nu este alta decât adevărul. Adevărul vieții. Acest adevăr este temelia oricărei creații artistice.

Spre acest scop tindem cu toții. Aplicând această înaintată metodă, putem să distingem cu ușurință, în ceea ce realizăm, ce anume ține de o interpretare falsă, sau de una „făcută” și ce anume ne apropie de adevăr, de realitatea din viață.

În direcția legăturii cu acest principiu, personajele și sentimentele nu trebuie să le lăcească, ci să le trăiești.

Este un lucru verificat că teatrul nostru, în ultimii ani, a arătat cu prisosință o creștere artistică în realizarea atât a rolurilor, cât și a decorurilor. Faptul nu este întâmplător și el este în mare măsură rodul învățării metodei lui Stanislavski.

Sistemul lui Stanislavski este cel dintâi care a înlocuit improvizatia și haosul metodelor învechite de teatru, cu o seamă de principii științifice, menite să realizeze aplicarea realismului socialist în arta teatrală. Astăzi, în teatrul românesc, baza metodei lui Stanislavski nu este alta decât adevărul. Adevărul vieții. Acest adevăr este temelia oricărei creații artistice.

Spre acest scop tindem cu toții. Aplicând această înaintată metodă, putem să distingem cu ușurință, în ceea ce realizăm, ce anume ține de o interpretare falsă, sau de una „făcută” și ce anume ne apropie de adevăr, de realitatea din viață.

În direcția legăturii cu acest principiu, personajele și sentimentele nu trebuie să le lăcească, ci să le trăiești.

Este un lucru verificat că teatrul nostru, în ultimii ani, a arătat cu prisosință o creștere artistică în realizarea atât a rolurilor, cât și a decorurilor. Faptul nu este întâmplător și el este în mare măsură rodul învățării metodei lui Stanislavski.

Sistemul lui Stanislavski este cel dintâi care a înlocuit improvizatia și haosul metodelor învechite de teatru, cu o seamă de principii științifice, menite să realizeze aplicarea realismului socialist în arta teatrală. Astăzi, în teatrul românesc, baza metodei lui Stanislavski nu este alta decât adevărul. Adevărul vieții. Acest adevăr este temelia oricărei creații artistice.

Spre acest scop tindem cu toții. Aplicând această înaintată metodă, putem să distingem cu ușurință, în ceea ce realizăm, ce anume ține de o interpretare falsă, sau de una „făcută” și ce anume ne apropie de adevăr, de realitatea din viață.

În direcția legăturii cu acest principiu, personajele și sentimentele nu trebuie să le lăcească, ci să le trăiești.

Este un lucru verificat că teatrul nostru, în ultimii ani, a arătat cu prisosință o creștere artistică în realizarea atât a rolurilor, cât și a decorurilor. Faptul nu este întâmplător și el este în mare măsură rodul învățării metodei lui Stanislavski.

Sistemul lui Stanislavski este cel dintâi care a înlocuit improvizatia și haosul metodelor învechite de teatru, cu o seamă de principii științifice, menite să realizeze aplicarea realismului socialist în arta teatrală. Astăzi, în teatrul românesc, baza metodei lui Stanislavski nu este alta decât adevărul. Adevărul vieții. Acest adevăr este temelia oricărei creații artistice.

Spre acest scop tindem cu toții. Aplicând această înaintată metodă, putem să distingem cu ușurință, în ceea ce realizăm, ce anume ține de o interpretare falsă, sau de una „făcută” și ce anume ne apropie de adevăr, de realitatea din viață.

În direcția legăturii cu acest principiu, personajele și sentimentele nu trebuie să le lăcească, ci să le trăiești.

Este un lucru verificat că teatrul nostru, în ultimii ani, a arătat cu prisosință o creștere artistică în realizarea atât a rolurilor, cât și a decorurilor. Faptul nu este întâmplător și el este în mare măsură rodul învățării metodei lui Stanislavski.

Sistemul lui Stanislavski este cel dintâi care a înlocuit improvizatia și haosul metodelor învechite de teatru, cu o seamă de principii științifice, menite să realizeze aplicarea realismului socialist în arta teatrală. Astăzi, în teatrul românesc, baza metodei lui Stanislavski nu este alta decât adevărul. Adevărul vieții. Acest adevăr este temelia oricărei creații artistice.

Spre acest scop tindem cu toții. Aplicând această înaintată metodă, putem să distingem cu ușurință, în ceea ce realizăm, ce anume ține de o interpretare falsă, sau de una „făcută” și ce anume ne apropie de adevăr, de realitatea din viață.

În direcția legăturii cu acest principiu, personajele și sentimentele nu trebuie să le lăcească, ci să le trăiești.

Este un lucru verificat că teatrul nostru, în ultimii ani, a arătat cu prisosință o creștere artistică în realizarea atât a rolurilor, cât și a decorurilor. Faptul nu este întâmplător și el este în mare măsură rodul învățării metodei lui Stanislavski.

Sistemul lui Stanislavski este cel dintâi care a înlocuit improvizatia și haosul metodelor învechite de teatru, cu o seamă de principii științifice, menite să realizeze aplicarea realismului socialist în arta teatrală. Astăzi, în teatrul românesc, baza metodei lui Stanislavski nu este alta decât adevărul. Adevărul vieții. Acest adevăr este temelia oricărei creații artistice.

Spre acest scop tindem cu toții. Aplicând această înaintată metodă, putem să distingem cu ușurință, în ceea ce realizăm, ce anume ține de o interpretare falsă, sau de una „făcută” și ce anume ne apropie de adevăr, de realitatea din viață.

În direcția legăturii cu acest principiu, personajele și sentimentele nu trebuie să le lăcească, ci să le trăiești.

Este un lucru verificat că teatrul nostru, în ultimii ani, a arătat cu prisosință o creștere artistică în realizarea atât a rolurilor, cât și a decorurilor. Faptul nu este întâmplător și el este în mare măsură rodul învățării metodei lui Stanislavski.

Sistemul lui Stanislavski este cel dintâi care a înlocuit improvizatia și haosul metodelor învechite de teatru, cu o seamă de principii științifice, menite să realizeze aplicarea realismului socialist în arta teatrală. Astăzi, în teatrul românesc, baza metodei lui Stanislavski nu este alta decât adevărul. Adevărul vieții. Acest adevăr este temelia oricărei creații artistice.

Spre acest scop tindem cu toții. Aplicând această înaintată metodă, putem să distingem cu ușurință, în ceea ce realizăm, ce anume ține de o interpretare falsă, sau de una „făcută” și ce anume ne apropie de adevăr, de realitatea din viață.

În direcția legăturii cu acest principiu, personajele și sentimentele nu trebuie să le lăcească, ci să le trăiești.

Este un lucru verificat că teatrul nostru, în ultimii ani, a arătat cu prisosință o creștere artistică în realizarea atât a rolurilor, cât și a decorurilor. Faptul nu este întâmplător și el este în mare măsură rodul învățării metodei lui Stanislavski.

Sistemul lui Stanislavski este cel dintâi care a înlocuit improvizatia și haosul metodelor învechite de teatru, cu o seamă de principii științifice, menite să realizeze aplicarea realismului socialist în arta teatrală. Astăzi, în teatrul românesc, baza metodei lui Stanislavski nu este alta decât adevărul. Adevărul vieții. Acest adevăr este temelia oricărei creații artistice.

Spre acest scop tindem cu toții. Aplicând această înaintată metodă, putem să distingem cu ușurință, în ceea ce realizăm, ce anume ține de o interpretare falsă, sau de una „făcută” și ce anume ne apropie de adevăr, de realitatea din viață.

În direcția legăturii cu acest principiu, personajele și sentimentele nu trebuie să le lăcească, ci să le trăiești.

Este un lucru verificat că teatrul nostru, în ultimii ani, a arătat cu prisosință o creștere artistică în realizarea atât a rolurilor, cât și a decorurilor. Faptul nu este întâmplător și el este în mare măsură rodul învățării metodei lui Stanislavski.

Sistemul lui Stanislavski este cel dintâi care a înlocuit improvizatia și haosul metodelor învechite de teatru, cu o seamă de principii științifice, menite să realizeze aplicarea realismului socialist în arta teatrală. Astăzi, în teatrul românesc, baza metodei lui Stanislavski nu este alta decât adevărul. Adevărul vieții. Acest adevăr este temelia oricărei creații artistice.

Spre acest scop tindem cu toții. Aplicând această înaintată metodă, putem să distingem cu ușurință, în ceea ce realizăm, ce anume ține de o interpretare falsă, sau de una „făcută” și ce anume ne apropie de adevăr, de realitatea din viață.

În direcția legăturii cu acest principiu, personajele și sentimentele nu trebuie să le lăcească, ci să le trăiești.

Este un lucru verificat că teatrul nostru, în ultimii ani, a arătat cu prisosință o creștere artistică în realizarea atât a rolurilor, cât și a decorurilor. Faptul nu este întâmplător și el este în mare măsură rodul învățării metodei lui Stanislavski.

Sistemul lui Stanislavski este cel dintâi care a înlocuit improvizatia și haosul metodelor învechite de teatru, cu o seamă de principii științifice, menite să realizeze aplicarea realismului socialist în arta teatrală. Astăzi, în teatrul românesc, baza metodei lui Stanislavski nu este alta decât adevărul. Adevărul vieții. Acest adevăr este temelia oricărei creații artistice.

Spre acest scop tindem cu toții. Aplicând această înaintată metodă, putem să distingem cu ușurință, în ceea ce realizăm, ce anume ține de o interpretare falsă, sau de una „făcută” și ce anume ne apropie de adevăr, de realitatea din viață.

În direcția legăturii cu acest principiu, personajele și sentimentele nu trebuie să le lăcească, ci să le trăiești.

Este un lucru verificat că teatrul nostru, în ultimii ani, a arătat cu prisosință o creștere artistică în realizarea atât a rolurilor, cât și a decorurilor. Faptul nu este întâmplător și el este în mare măsură rodul învățării metodei lui Stanislavski.

Sistemul lui Stanislavski este cel dintâi care a înlocuit improvizatia și haosul metodelor învechite de teatru, cu o seamă de principii științifice, menite să realizeze aplicarea realismului socialist în arta teatrală. Astăzi, în teatrul românesc, baza metodei lui Stanislavski nu este alta decât adevărul. Adevărul vieții. Acest adevăr este temelia oricărei creații artistice.

Spre acest scop tindem cu toții. Aplicând această înaintată metodă, putem să distingem cu ușurință, în ceea ce realizăm, ce anume ține de o interpretare falsă, sau de una „făcută” și ce anume ne apropie de adevăr, de realitatea din viață.

În direcția legăturii cu acest principiu, personajele și sentimentele nu trebuie să le lăcească, ci să le trăiești.

Este un lucru verificat că teatrul nostru, în ultimii ani, a arătat cu prisosință o creștere artistică în realizarea atât a rolurilor, cât și a decorurilor. Faptul nu este întâmplător și el este în mare măsură rodul învățării metodei lui Stanislavski.

Sistemul lui Stanislavski este cel dintâi care a înlocuit improvizatia și haosul metodelor învechite de teatru, cu o seamă de principii științifice, menite să realizeze aplicarea realismului socialist în arta teatrală. Astăzi, în teatrul românesc, baza metodei lui Stanislavski nu este alta decât adevărul. Adevărul vieții. Acest adevăr este temelia oricărei creații artistice.

Spre acest scop tindem cu toții. Aplicând această înaintată metodă, putem să distingem cu ușurință, în ceea ce realizăm, ce anume ține de o interpretare falsă, sau de una „făcută” și ce anume ne apropie de adevăr, de realitatea din viață.

În direcția legăturii cu acest principiu, personajele și sentimentele nu trebuie să le lăcească, ci să le trăiești.

Este un lucru verificat că teatrul nostru, în ultimii ani, a arătat cu prisosință o creștere artistică în realizarea atât a rolurilor, cât și a decorurilor. Faptul nu este întâmplător și el este în mare măsură rodul învățării metodei lui Stanislavski.

Sistemul lui Stanislavski este cel dintâi care a înlocuit improvizatia și haosul metodelor învechite de teatru, cu o seamă de principii științifice, menite să realizeze aplicarea realismului socialist în arta teatrală. Astăzi, în teatrul românesc, baza metodei lui Stanislavski nu este alta decât adevărul. Adevărul vieții. Acest adevăr este temelia oricărei creații artistice.

Spre acest scop tindem cu toții. Aplicând această înaintată metodă, putem să distingem cu ușurință, în ceea ce realizăm, ce anume ține de o interpretare falsă, sau de una „făcută” și ce anume ne apropie de adevăr, de realitatea din viață.

În direcția legăturii cu acest principiu, personajele și sentimentele nu trebuie să le lăcească, ci să le trăiești.

Este un lucru verificat că teatrul nostru, în ultimii ani, a arătat cu prisosință o creștere artistică în realizarea atât a rolurilor, cât și a decorurilor. Faptul nu este întâmplător și el este în mare măsură rodul învățării metodei lui Stanislavski.

Sistemul lui Stanislavski este cel dintâi care a înlocuit improvizatia și haosul metodelor învechite de teatru, cu o seamă de principii științifice, menite să realizeze aplicarea realismului socialist în arta teatrală. Astăzi, în teatrul românesc, baza metodei lui Stanislavski nu este alta decât adevărul. Adevărul vieții. Acest adevăr este temelia oricărei creații artistice.

Spre acest scop tindem cu toții. Aplicând această înaintată metodă, putem să distingem cu ușurință, în ceea ce realizăm, ce anume ține de o interpretare falsă, sau de una „făcută” și ce anume ne apropie de adevăr, de realitatea din viață.

În direcția legăturii cu acest principiu, personajele și sentimentele nu trebuie să le lăcească, ci să le trăiești.

Este un lucru verificat că teatrul nostru, în ultimii ani, a arătat cu prisosință o creștere artistică în realizarea atât a rolurilor, cât și a decorurilor. Faptul nu este întâmplător și el este în mare măsură rodul învățării metodei lui Stanislavski.

Sistemul lui Stanislavski este cel dintâi care a înlocuit improvizatia și haosul metodelor învechite de teatru, cu o seamă de principii științifice, menite să realizeze aplicarea realismului socialist în arta teatrală. Astăzi, în teatrul românesc, baza metodei lui Stanislavski nu este alta decât adevărul. Adevărul vieții. Acest adevăr este temelia oricărei creații artistice.

Spre acest scop tindem cu toții. Aplicând această înaintată metodă, putem să distingem cu ușurință, în ceea ce realizăm, ce anume ține de o interpretare falsă, sau de una „făcută” și ce anume ne apropie de adevăr, de realitatea din viață.

În direcția legăturii cu acest principiu, personajele și sentimentele nu trebuie să le lăcească, ci să le trăiești.

Este un lucru verificat că teatrul nostru, în ultimii ani, a arătat cu prisosință o creștere artistică în realizarea atât a rolurilor, cât și a decorurilor. Faptul nu este întâmplător și el este în mare măsură rodul învățării metodei lui Stanislavski.

Sistemul lui Stanislavski este cel dintâi care a înlocuit improvizatia și haosul metodelor învechite de teatru, cu o seamă de principii științifice, menite să realizeze aplicarea realismului socialist în arta teatrală. Astăzi, în teatrul românesc, baza metodei lui Stanislavski nu este alta decât adevărul. Adevărul vieții. Acest adevăr este temelia oricărei creații artistice.

Spre acest scop tindem cu toții. Aplicând această înaintată metodă, putem să distingem cu ușurință, în ceea ce realizăm, ce anume ține de o interpretare falsă, sau de una „făcută” și ce anume ne apropie de adevăr, de realitatea din viață.

În direcția legăturii cu acest principiu, personajele și sentimentele nu trebuie să le lăcească, ci să le trăiești.

Este un lucru verificat că teatrul nostru, în ultimii ani, a arătat cu prisosință o creștere artistică în realizarea atât a rolurilor, cât și a decorurilor. Faptul nu este întâmplător și el este în mare măsură rodul învățării metodei lui Stanislavski.

Sistemul lui Stanislavski este cel dintâi care a înlocuit improvizatia și haosul metodelor învechite de teatru, cu o seamă de principii științifice, menite să realizeze aplicarea realismului socialist în arta teatrală. Astăzi, în teatrul românesc, baza metodei lui Stanislavski nu este alta decât adevărul. Adevărul vieții. Acest adevăr este temelia oricărei creații artistice.

Spre acest scop tindem cu toții. Aplicând această înaintată metodă, putem să distingem cu ușurință, în ceea ce realizăm, ce anume ține de o interpretare falsă, sau de una „făcută” și ce anume ne apropie de adevăr, de realitatea din viață.

În direcția legăturii cu acest principiu, personajele și sentimentele nu trebuie să le lăcească, ci să le trăiești.

V. IASTREBTEV

Radiograma

Pământul doarme. Liniște-n eter!
Și-un zumzet pe telegrafist îl cheamă:
Ca-n glas de vers, tăind năpraznic ger,
Din zări sosește o radiogramă.

Cerul polar s-a albăstrit puțin.
Tremură slove.. Inima cum bate!
Din noaptea rece, slove-ntr-una vin
Să le-ncălzescă buzele pe toate.

Linii și puncte-n șir s-aștern, dulcem,
Și cîntă, cîntă-ntr-una-n poezie-albastră.
Și s-ar părea că Patria, acum,
Sosi aici și bate la ferestră.

In românește de C. MIHAIL

STEPAN ȘCIPACIOV

Soarele

Deschid un geom. Ceva mă și orbeste..
Mi-s ochii fascinați de-aprinsul clob
Al stelei care-n lături zace zob..
O rază doar — și clobul strălucește!

Precep. De-acea soarele e mare.
Căci luminează tot ce înținteste:
O încheia-n gunol, aramă, cremene —
Tot, tot ce-atinge raza-i arzătoare,
Se străduie-n lucrî să-l semene.

In românește de GEORGE DAN

Cintece despre pace și prietenie

Recenzile

Despre Pakistan și Afganistan, ca și despre India, cititorii noștri mai păstrează imaginea zugrăvită de unii autori de literatură burgheză ca R. Kipling și alții.

In asemenea imagini profund realiste, caracteristice realității din țările subjugate de colonialiștii englezi și americani, este zugrăvită de către poetul sovietic viata popoarelor din Pakistan și Afganistan.

Ciclul de poezii care alcătuiește prima parte a volumului „Două torente” conține multe versuri de mare valoare și de o vădită originalitate, care aduc documente omenite, rechiziții necruțătoare împotriva procesiunii spre necunoscut, profundă în tenebrele misterelor, ale universului magic al budismului și Nirvanei.

De curind, în librăriile noastre a apărut, însă, o carte, care prezintă o totuși altă imagine asupra realității asiatice. Este un volum de versuri, pe care se află portretul unui „oriental”, învestimant cu un turban rubiniu, a cărui coadă bogată o ține ferm cu mîna în dreptul inimii. Ochiul nu sînt ai unui „hipnotizor” sau imblinzitor de cobre: ci neîndoielnice sînt în ei privirea oțelită de flăcării urii, dogoritoare ca focul. De buna seamă poetul N. Tihonov, autorul volumului, a întîlnit în Pakistan și Afganistan în 1949 numeroși oameni cu asemenea înfățișare.

Și cum să nu-i privească astfel pe colonialiștii englezi pătaniți din versurile lui Tihonov? Prin țara lui, orezul strălucеște în „grămezi de cristal”, cuptoarele topeșe grămezi de aur, belșugul e atât de mare, încît pentru a nu scădea prețul grului, deseori rechini capitaliști organizează în cîndierea „propriei” holde; totuși sînt tipice întâmplările, ca aceea descrisă în zguduitorul poem „Bogdățul” al aceluiași poet:

Lîngă adu, în crîngul drag —
Rupt, rîus de spate —
Stă sub sălcii un moșneg
Sprîjnit în coate.

Poate doarme obosit..
Sau la pești dă poame
— Nu, sahib! El a murit,
A murit de foame.

*) N. TIHONOV: „Două torente”, Editura „Cartea Rusă”, 1954.

comentariul muncitorului, locatar al cîmboai, redat de poet:

E-al nostru soarele Dușmanul
Se teme de-ale lui vîpăi,
Așa mi-a spus pakistanezul
În colbul tristei lui odă.

Dragostea și prietenia de care este înconjurată Uniunea Sovietică de către oamenii cinstiți din întreaga lume formează ideea centrală a poeziilor cuprinse și în cel de al doilea ciclu din volum intitulat „La al doilea Congres mondial al Păcii”. Asemenea sentimente se desprind din cuvîntarea lui Go Mo-jo.

În el întreaga Chină o vedeai
Și-n glasul lui — victoriile Chinei.
Striga hindusul către noi: — A gay
Și-mbrățișindu-ne striga: — Ce bine-
„Vorbește Go Mo-jo”

Aceleași sentimente sînt reliefate artistic în mișcătoarele versuri ce prezintă momentul cînd un delegat din Paraguay, unde mișcarea pentru pace este interzisă, înfățișează congresiștilor cămașa stropită cu sînge a unui tovarăș de luptă, ucis de gloanțele călătorii în timp ce încerca să treacă clandestin frontiera, pentru a ajunge la Congresul de la Varșovia („Cămașa”); de asemenea, în remarcabila poezie „Steagul” care descrie bucuria pe care o trăiește un negru, cînd își vede împlinit vizul de a sta măcar o clipă în apropierea steagului lui de pe masa rezervată delegației sovietice la același congres.

Apărînd primei culegeri din versurile lui N. Tihonov în românește constituie un eveniment important al vieții noastre culturale, un nou mijloc pus la dispoziția cititorilor noștri de a cunoaște valoroasa creație a lui Nicolai Tihonov, unul din reprezentanții cei mai cunoscuți ai literaturii sovietice.

Și bucuria iubitorilor de poezie este cu atât mai legitimă, față de tălmăcirile vechi, care aparține poetului Victor Tulbure. Cu rare excepții, în care apar unele stridente, unele versuri forțate, în ansamblul lor, poeziile cuprinse în „Două torente” păstrează la un nivel înalt nota specifică a poeziilor lui Tihonov: vioiciunea, paleta bogată a imaginilor, verva scriitoare a accentelor satirice, armonia și caracterul profund militant. Este un fapt neîndoielnic că autorul traducerilor nu s-a mulțumit să redea numai o copie palidă a admirabilelor creații ale poetului sovietic ci — identificîndu-se cu arta, cu procedeele lui — s-a ridicat la nivelul de exigență al traducătorilor care pun suflet și dragoste în munca lor.

MIHAIL COSMA

CARNET CULTURAL

Literatura străină în U.R.S.S.

din U.R.S.S. în anul puterii sovietice au fost publicate 279.206.000 exemplare din cărțile scriitorilor străini. Editate în 63 de limbi ale popoarelor din U.R.S.S., cărțile scriitorilor străini sînt ușor accesibile oricărui cititor sovietic. Lezghinii, kabardii, adighii, cerkizi din sudul țării, evenchi și clucchi din nordul îndepărtat precum și toate celelalte naționalități ale Țării Sovietice au posibilitatea de a citi în limba maternă operele scriitorilor, poezilor și dramaturgilor englezi, francezi, americani, italieni, chinezi etc.

Theodore Dreiser, Jack London, Romain Rolland, Jules Verne, Victor Hugo, William Shakespeare sînt mult ținuți de cititorii sovietici. Se întîmplă ca operele unui scriitor, cum e de pildă Shakespeare, să fie publicate în U.R.S.S. mai de mult ori în țara natală. Shakespeare, care e atât de greu de tradus, a apărut în U.R.S.S. în 223 ediții, în 31 limbi; Victor Hugo — aproape 9 milioane exemplare, 317 ediții în 44 limbi; Ch. Perrault — peste 7.700.000 exemplare, 101 ediții în 34 limbi; Balzac — peste 6 milioane exemplare, 161 ediții în 16 limbi; Jules Verne — aproape 6 milioane exemplare, 237 ediții în 22 limbi; G. Maupassant — aproape 5 milioane exemplare, 284 ediții în 16 limbi; M. Twain — aproape 6 milioane exemplare, 198 ediții în 24 limbi; Ch. Dickens — aproape 4.500.000 exemplare, 157 ediții în 18 limbi; E. Zola — peste 3.500.000 exemplare, 164 ediții în 15 limbi.

Foarte apreciată este în Uniunea Sovietică literatura franceză. În anul puterii sovietice au fost editate peste 6 milioane exemplare, într-un număr de 78.882.000 exemplare. Cărțile lui R. Rolland au fost editate într-un tiraj de 2.500.000 exemplare. Aproape același tiraj în cărțile lui H. Barbusse, A. France și ale altora. Literatura engleză este reprezentată în U.R.S.S. prin 219 autori. Numai în anul 1952-1953 au fost editate peste 50 de cărți în 12 limbi. Printre acestea sînt opere ale lui Ch. Dickens, R. Burns ș.a. Cărțile lui Swift au fost editate în 40 de limbi. Tirajul total al cărților autorilor englezi apărute în U.R.S.S. este de 33.000.000 exemplare.

Clasici ai literaturii germane, ca Goethe, Heine, Schiller se bucură de o largă răspîndire în U.R.S.S. Cărțile scriitorilor americani au apărut într-un tiraj total de 51.832.000 exemplare. Cititorii sovietici citește cu mult interes operele scriitorilor chinezi clasici și contemporani. Numai operele lui Lu Sin au fost editate de 27 de ori. Scrierile lui A. Iraski (Cehoslovacia), B. Prus (Polonia), Ivan Vazov, Elin-Palin (Bulgaria), A. Sahia, M. Sadoveanu sînt de asemenea citite cu interes de oamenii sovietici.

De asemenea, sînt larg răspîndite operele scriitorilor progresiști contemporani din țările capitaliste.

Cărți medicale Pentru anul 1955, în Uniunea Sovietică se prevede o creștere simțitoare a literaturii medicale.

Va fi editat un mare număr de manuale pentru școlile superioare și medii de medicină. Anul acesta vor apărea ultimele șase volume din cele 35 ale lucrării „Experiența medicinii sovietice în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei din anii 1941-45” precum și primele trei volume de anatomie patologică și neurologică, din seria de manuale științifice în mai multe volume, pe care editura „Medghiz” își propune să le editeze. Editura „Medghiz”, care continuă publicarea atlaselor medicale, acordă

Alegerile organelor de conducere A.R.L.U.S.

Alegerile organelor de conducere A.R.L.U.S. reprezintă un eveniment semnificativ în viața Asociației noastre. Aceste alegeri se vor desfășura în condițiile luptei pe care o duce poporul nostru, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, pentru realizarea sarcinilor de seamă menite să ducă la ridicarea nivelului de trai al poporului nostru, la construirea socialismului în țara noastră.

NICOLAE TEȘA
secretar al A.R.L.U.S.-ului

cercurilor sătești continuă să ducă o slabă muncă de popularizare a experienței agriculturii sovietice în rândurile muncitorilor din S.M.T. și G.A.S., în rîndurile colectivizărilor și țăranilor muncitori cu gospodărie individuală.

Cu toate că în ultima vreme organizațiile noastre au întărit colaborarea cu celelalte organizații obștești și de masă, mai continuă însă să existe lipsuri serioase și în această privință.

A lăchida cu hotărâre lipsurile, a pași înainte în direcția întăririi sistematice a organizațiilor noastre, iată sarcina care ne stă în față, iată ce trebuie să urmărim în campania alegerilor organelor conducătoare și a pregătirilor pentru Congres.

Hotărârea Consiliului General A.R.L.U.S. cu privire la alegerea organelor conducătoare și pregătirea celui de al IV-lea Congres A.R.L.U.S. prevede ca a aceste alegeri să înceapă la 30 ianuarie a.c. prin adunări generale ale cercurilor, în cadrul cărora se vor alege noile birouri ale cercurilor și delegații la conferințele regionale și orașenești.

Odată cu marile cuceriri ale poporului nostru pe drumul păcii și socialismului, A.R.L.U.S.-ul a crescut și s-a dezvoltat, devenind astăzi una din cele mai largi organizații de masă. Militând pentru prietenia și alianța cu U.R.S.S. — izvor și chează a tuturor victoriilor noastre — Asociația noastră este înconjurată de interesul și dragostea maselor largi de oameni ai muncii din țara noastră, care și ei își doresc în acest fel atașamentul pentru cea scumpă a prieteniei romino-sovietice.

Pe zi ce trece, poporul nostru se convinge tot mai mult că prietenia cu Uniunea Sovietică, ajutorul multilateral pe care ni-l acordă și ni-l acordă în permanență poporul sovietic, constituie cheia victoriei socialismului în patria noastră.

Recenta hotărâre a guvernului sovietic în legătură cu acordarea unor state prietene, printre care și țării noastre, de ajutor tehnic și științific și de producție în domeniul dezvoltării cercetărilor cu privire la folosirea energiei atomice în scopuri pacifice este o nouă și puternică dovadă în acest sens.

Alegerile organelor conducătoare și pregătirile pentru Congres sunt un prilej nimerit de a analiza în spirit critic și autocritic activitatea dusă de A.R.L.U.S. în ultimul timp.

Unul dintre cele mai importante realizări este faptul că aproape în fiecare sat, în fiecare oraș, în fiecare cartier, au luat ființă cercuri A.R.L.U.S. și că aceste cercuri desfășoară în rîndul celor ce muncesc o activitate organizată de popularizare și răspândire a realității sovietice.

Comitetele regionale, regionale și orașenești acordă, în general, o mare atenție cercului — veriga principală a Asociației — preocupându-se de instruirea, controlul și sprijinirea concretă a birourilor de cercuri. Aceasta a dus la îmbunătățirea activității unor cercuri, care în trecut aveau o activitate slabă; munca alior cercuri din întreprinderi și instituții a devenit mai concretă, mai strins legată de sarcinile locului de producție.

Și în școli, cartiere, în rîndul femeilor, tineretului, activitatea cercurilor noastre este în general în creștere. De asemenea, o îmbunătățire se vede în munca cultural-politică de masă desfășurată în rîndul intelectualilor. Acțiunile organizate în ultima vreme în colaborare cu uniunile de creație, Academia R.P.R., S.R.S.C., Comitetul de luptă pentru pace etc., au atras în jurul organizațiilor noastre un mare număr de intelectuali, dornici să cunoască și la rîndul lor să devină popularizatori harnici ai cuceririlor științifice, artei, literaturii sovietice.

Pe lângă aceste realizări, în activitatea organizațiilor A.R.L.U.S. există încă serioase lipsuri și slăbiciuni care trebuie lichidate cu hotărâre.

Experiența și metodele înalte ale fruntașilor în muncă sovietici sînt insuficient popularizate în rîndul muncitorilor. Nu toate cercurile folosesc în acest scop cluburile muncitorești, colțurile roșii, bibliotecile. Organizațiile A.R.L.U.S. nu acordă încă toată atenția inițierii și organizării unor forme vii și atractive de muncă în rîndurile oamenilor de știință, cultură, artă și tehnică.

Dar lipsurile cele mai grave continuăm a le avea în munca la sate. Majoritatea

Membru A.R.L.U.S. și a acordă încrederea lor și să aleagă în organele de conducere pe acei oameni care au dovedit zi de zi, prin faptele lor, că sînt militanți activi pentru prietenia cu Uniunea Sovietică. Cei alesi în organele de conducere trebuie să fie muncitori fruntași în producție, care luptă pentru mărirea productivității muncii, pentru realizarea de economii, pentru popularizarea experienței și metodelor de lucru sovietice — fruntași ai agriculturii care se află în primele rînduri ale luptei pentru recolte bogate — studenți și elevi care și însușesc cu străvingută știință, tehnică, cultura și realizările oamenilor sovietici.

Membru A.R.L.U.S. și a acordă încrederea lor și să aleagă în organele de conducere pe acei oameni care au dovedit zi de zi, prin faptele lor, că sînt militanți activi pentru prietenia cu Uniunea Sovietică. Cei alesi în organele de conducere trebuie să fie muncitori fruntași în producție, care luptă pentru mărirea productivității muncii, pentru realizarea de economii, pentru popularizarea experienței și metodelor de lucru sovietice — fruntași ai agriculturii care se află în primele rînduri ale luptei pentru recolte bogate — studenți și elevi care și însușesc cu străvingută știință, tehnică, cultura și realizările oamenilor sovietici.

Pe lângă aceste realizări, în activitatea organizațiilor A.R.L.U.S. există încă serioase lipsuri și slăbiciuni care trebuie lichidate cu hotărâre.

Experiența și metodele înalte ale fruntașilor în muncă sovietici sînt insuficient popularizate în rîndul muncitorilor. Nu toate cercurile folosesc în acest scop cluburile muncitorești, colțurile roșii, bibliotecile. Organizațiile A.R.L.U.S. nu acordă încă toată atenția inițierii și organizării unor forme vii și atractive de muncă în rîndurile oamenilor de știință, cultură, artă și tehnică.

Dar lipsurile cele mai grave continuăm a le avea în munca la sate. Majoritatea

mească sarcini concrete din partea organelor de conducere și să participe din plin la viața organizației.

În întîmpinarea alegerilor, organizațiile A.R.L.U.S. au îndatorirea de a-și intensifica activitatea de popularizare a experienței sovietice, venind în sprijinul oamenilor muncii care luptă cu avînt pentru împlinirea Directivei celui de al II-lea Congres al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii și îndeplinirea cu succes a sarcinilor prevăzute de Hotărârea partidului și guvernului privind deslîntărea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații și trecerea la comerțul desfașurat.

Organizațiilor noastre de la sate le revine sarcina de a mobiliza toate forțele activului A.R.L.U.S. pentru a contribui la pregătirea și desfășurarea în bune condiții a campaniei însămînțărilor de primăvară — chează și dobîndirii unei recolte bogate în anul acesta.

Alegerile organelor de conducere trebuie să întărească și să lărgască activitatea organizațiilor A.R.L.U.S. de popularizare a politicii externe a Uniunii Sovietice, politică consecventă de apărare a păcii și libertății popoarelor, de zădărniciere a planurilor războinicilor ale cercurilor agresive imperialiste.

Este necesar, de asemenea, să se dea o atenție deosebită îmbunătățirii muncii de agitație vizuală. Organizațiile A.R.L.U.S. trebuie să folosească în acest scop forme vii, atractive, de muncă, și de cea doadă de mai multă inițiativă.

Organele de conducere ale organizațiilor noastre trebuie să simtă din plin întreaga răspundere ce le revine pentru buna organizare a alegerilor, să le pregătească cu cea mai mare grijă, să participe în acest scop experiența altor organizații de masă, să fie gata a da seama membrilor A.R.L.U.S. de activitatea lor și a pune în practică propunerile acestora pentru înlăturarea lipsurilor și întărirea organizațiilor.

Membru A.R.L.U.S. și a acordă încrederea lor și să aleagă în organele de conducere pe acei oameni care au dovedit zi de zi, prin faptele lor, că sînt militanți activi pentru prietenia cu Uniunea Sovietică. Cei alesi în organele de conducere trebuie să fie muncitori fruntași în producție, care luptă pentru mărirea productivității muncii, pentru realizarea de economii, pentru popularizarea experienței și metodelor de lucru sovietice — fruntași ai agriculturii care se află în primele rînduri ale luptei pentru recolte bogate — studenți și elevi care și însușesc cu străvingută știință, tehnică, cultura și realizările oamenilor sovietici.

Membru A.R.L.U.S. și a acordă încrederea lor și să aleagă în organele de conducere pe acei oameni care au dovedit zi de zi, prin faptele lor, că sînt militanți activi pentru prietenia cu Uniunea Sovietică. Cei alesi în organele de conducere trebuie să fie muncitori fruntași în producție, care luptă pentru mărirea productivității muncii, pentru realizarea de economii, pentru popularizarea experienței și metodelor de lucru sovietice — fruntași ai agriculturii care se află în primele rînduri ale luptei pentru recolte bogate — studenți și elevi care și însușesc cu străvingută știință, tehnică, cultura și realizările oamenilor sovietici.

Membru A.R.L.U.S. și a acordă încrederea lor și să aleagă în organele de conducere pe acei oameni care au dovedit zi de zi, prin faptele lor, că sînt militanți activi pentru prietenia cu Uniunea Sovietică. Cei alesi în organele de conducere trebuie să fie muncitori fruntași în producție, care luptă pentru mărirea productivității muncii, pentru realizarea de economii, pentru popularizarea experienței și metodelor de lucru sovietice — fruntași ai agriculturii care se află în primele rînduri ale luptei pentru recolte bogate — studenți și elevi care și însușesc cu străvingută știință, tehnică, cultura și realizările oamenilor sovietici.

Membru A.R.L.U.S. și a acordă încrederea lor și să aleagă în organele de conducere pe acei oameni care au dovedit zi de zi, prin faptele lor, că sînt militanți activi pentru prietenia cu Uniunea Sovietică. Cei alesi în organele de conducere trebuie să fie muncitori fruntași în producție, care luptă pentru mărirea productivității muncii, pentru realizarea de economii, pentru popularizarea experienței și metodelor de lucru sovietice — fruntași ai agriculturii care se află în primele rînduri ale luptei pentru recolte bogate — studenți și elevi care și însușesc cu străvingută știință, tehnică, cultura și realizările oamenilor sovietici.

Membru A.R.L.U.S. și a acordă încrederea lor și să aleagă în organele de conducere pe acei oameni care au dovedit zi de zi, prin faptele lor, că sînt militanți activi pentru prietenia cu Uniunea Sovietică. Cei alesi în organele de conducere trebuie să fie muncitori fruntași în producție, care luptă pentru mărirea productivității muncii, pentru realizarea de economii, pentru popularizarea experienței și metodelor de lucru sovietice — fruntași ai agriculturii care se află în primele rînduri ale luptei pentru recolte bogate — studenți și elevi care și însușesc cu străvingută știință, tehnică, cultura și realizările oamenilor sovietici.

Membru A.R.L.U.S. și a acordă încrederea lor și să aleagă în organele de conducere pe acei oameni care au dovedit zi de zi, prin faptele lor, că sînt militanți activi pentru prietenia cu Uniunea Sovietică. Cei alesi în organele de conducere trebuie să fie muncitori fruntași în producție, care luptă pentru mărirea productivității muncii, pentru realizarea de economii, pentru popularizarea experienței și metodelor de lucru sovietice — fruntași ai agriculturii care se află în primele rînduri ale luptei pentru recolte bogate — studenți și elevi care și însușesc cu străvingută știință, tehnică, cultura și realizările oamenilor sovietici.

Membru A.R.L.U.S. și a acordă încrederea lor și să aleagă în organele de conducere pe acei oameni care au dovedit zi de zi, prin faptele lor, că sînt militanți activi pentru prietenia cu Uniunea Sovietică. Cei alesi în organele de conducere trebuie să fie muncitori fruntași în producție, care luptă pentru mărirea productivității muncii, pentru realizarea de economii, pentru popularizarea experienței și metodelor de lucru sovietice — fruntași ai agriculturii care se află în primele rînduri ale luptei pentru recolte bogate — studenți și elevi care și însușesc cu străvingută știință, tehnică, cultura și realizările oamenilor sovietici.

Organizațiile A.R.L.U.S. se pregătesc pentru alegerea organelor conducătoare

Hotărârea Consiliului General A.R.L.U.S. cu privire la alegerea organelor de conducere și pregătirea celui de al IV-lea Congres A.R.L.U.S. a fost primită cu interes de cercurile și membrii Asociației noastre.

Pe baza Hotărârii cit și a instrucțiunilor primite din partea Consiliului General A.R.L.U.S., comitetele regionale și raionale și-au alcătuit planuri de muncă în care pregătirile pentru alegerile organelor conducătoare sînt strins împletite cu sarcinile politico-economice trasate de partid și guvern întregului popor.

IN CERCIURILE DE CARTIER

BUCUREȘTI. — Comitetele orașenești A.R.L.U.S. al Capitală și-a propus ca în cadrul acțiunii de pregătire și desfășurare a alegerilor organelor conducătoare să acorde mai mult sprijin cercurilor din cartiere. Răspunzînd interesului pe care-l manifestă membrii cercurilor de cartier pentru cunoașterea mai amplă a politicii de pace a Uniunii Sovietice, a problemelor vieții sociale și culturale din Uniunea Sovietică, comitetele orașenești prezintă în planul său de muncă pentru primul semestru al anului inițierea unor acțiuni în cadrul acestor cercuri.

În îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața organizațiilor A.R.L.U.S., comitetele raionale și orașenești sînt ajutate în mod deosebit de membrii activi ai activului obștești, cum sînt Gh. Securan, directorul școlii de 7 ani din comuna Tulena, Vasile Zorilă, Ion Oancea ș. a.

GH. SMARANDA
correspondent voluntar

ATENȚIE DEOSEBITĂ MUNCII ÎN RINDUL INTELCTUALILOR

IAȘI. — O preocupare de seamă a comitetului regional A.R.L.U.S. iași, în perioada de pregătire și desfășurare a alegerilor pentru organele de conducere o constituie ridicarea nivelului muncii A.R.L.U.S. în rîndul intelectualilor.

Comitetul regional și-a propus să organizeze în colaborare cu filiala din Iași a Institutului de Studii Romino-Sovietice referate pe specialități în instituții și în institutele de învățămînt superior. Așa, de exemplu, referatul ce va avea loc în cadrul Institutului de Medicină, va aborda problema concepției lor savanților rus Botkin în medicina internă.

La Institutul Agronomic, se vor ține referate: „Problemele sporirii producției de cereale în regiunile de stepă ale U.R.S.S.” și „Din realizările științifice sovietice în domeniul sporirii recoltelor de cereale.”

În cadrul Universității „A. I. Cuza”, se vor ține de asemenea o seamă de referate. Astfel, la Facultatea de Istorie, se va lua în discuție tema: „Poporul, făuritor al istoriei”, iar la Facultatea de Geografie se va organiza conferința „Frumusețea și bogățiile Uraltului.”

În această perioadă, în institutele de învățămînt superior și în școlile medii se vor organiza sesiuni literare cu subiectul: „Tema familiei în literatura sovietică” iar cu prilejul împlinirii a unui sfert de veac de la moartea lui Vladimir Iliițic Lenin, vor avea loc manifestări consacrate vieții și operei marelui poet sovietic.

În preajma seminarului recapitulativ

De mulți ani sînt îndoitător dar în aceste zile trăiesc emoția unui adevărat școlar, foarte curînd voi avea de susținut seminarul recapitulativ, unde se va vedea în ce măsură am izbutit să-mi însușesc materia predată pînă acum la cursul popular de limba rusă.

Trebuie să spun că apropierea seminarului stimulează pe toți cursanții. Eu am început de mai multă vreme să repet zilnic și traducerea lecțiilor. Aceasta recapitulare mi-a fost de ajutor fiindcă, printre alte progrese, am izbutit să stăpînesc accentul și terminația verbelor la imperativ.

Nu pot să nu pomenesc sprijinul continuu al profesorei noastre care, ori de cîte ori este rugată să dea explicații suplimentare, o face din toată inima. În ce mă privește, datorită acestui sprijin primit în preajma seminarului, am înțeles mecanismul verbelor perfecte și imperfecte.

La toate acestea trebuie să adăug ajutorul prețios ce ni-l dau îndrumările pentru studiu individuale, căpătate prin cercul A.R.L.U.S.

Examinarea noastră la seminarul recapitulativ o consider necesară, intrucit va contribui la fixarea și mai bine a materiei, și va constitui un prilej pentru a ne da seama la ce stadiu am ajuns acum în al doilea an de învățămînt.

Eu am sentimentul progresului realizat de fiecare dată cînd citesc cele două gazete sovietice preferate: „Semna șkola” și „Ucitelskaia gazeta”. Faptul că tot mai ușor pot strîbăde textele îmi dă încredere în eforturile depuse și mă încurajează pentru viitor.

Trebuie să spun că foloasele directe culese pentru munca mea de învățător mi-au întărit convingerea în necesitatea învățării limbii ruse. Pe măsură ce a datorită cunoașterii limbii ruse, aflu lucruri noi care mă ajută în activitatea de educator, pe măsură ce aflu căi noi care fac să crească randamentul muncii mele, cresc și eforturile mele pentru cunoașterea tot mai temeinică a limbii ruse.

ILIE GH. FRUMOSU
învățător, Școala elementară de 4 ani, comuna Nanov, regiunea București

CURTEA DE ARGES. — În raionul Curtea de Arges, pregătirile pentru alegeri se desfășoară pe baza unui plan conceput în care sînt prevăzute, printre altele, măsuri organizatorice care să asigure bunul mers al pregătirilor și desfășurării adunărilor generale la cercuri. Printre acestea, s-a prevăzut instruirea unui activ de 21 instructori voluntari, care să constituie un ajutor de bază în instruirea și îndrumarea cercurilor în această perioadă. Acest activ a și fost realizat. Cei cărora li s-a propus această sarcină au primit-o cu satisfacție.

CA PASĂREA PHOENIX

Ing. LUCIAN IGĂRI

Zorii unei dimineți de sfințit de iunie. Nu mai aveam nici răbdare și nici somn. Cu primele raze de soare, am pornit să hoinăresc prin oraș, să-mi iau rămas bun, înainte de plecare, de la orașul studentesc mele. Merg deci alene pe străzile scîldate în soare ale Harkov-ului, care mai păstrează ceva din răcoarea plăcută a primelor nopți de vară.

Calendarul floral

Din obișnuința pașii mă poartă spre Institut. Revăd în amintire clădirea de acum cinci ani a Institutului. Numai corul principal era întreg, restul arilor au fost reconstruite, după venirea mea în Uniune. La ora aceasta, dimineața, parcul din fața Institutului este pustiu. Doar câteva grădinițe migălese cu pricerpele la un strat de flori așezat în pantă de o parte a scării principale. Munca lor e pe sfîrșite. Iată, ultima din ele se dă la o parte și, pe un fond ruginit, apare scrisă din flori — un soi de „bătăuță” de un vioriu pal — data: 25 iunie. De cealaltă parte a scării principale, într-un strat de flori asemănător, apar, parat, cruce încrustate, alte cifre: 1954.

Mi-amintesc cit de mult ne-a mișcat pe toți gestul micuțelor și destoinicilor grădinișoare, care, odată cu primele zile ale primăverii lui 1954, ne-au dăruit fermecătorul calendar floral, pe care l-au lăsat apoi cu strictete la zi. Și grădinișoare, toate absolvente ale unei școli medii de grădiniță, strălucitoare de bucurie, că ne-a plăcut calendarul lor. Și atunci, și mai tîrziu, de cîte ori treceam prin fața „calendarului”, nu stiam ce să admir mai mult: măiestria cu care era țesut acest covor înflorat, armonizarea plină de gust a culorilor, variația de tonuri și nuanțe în care era prezentată de la o săptămînă la alta — sau poate mai curînd faptul simplu și grațios că omul acestei țări înmormântate s-a deprins să fie un înmormîtor, un creator chiar în muncă, călele mai mărunte.

Părăsesc parcul strălucit din toate părțile de clădirea facultăților. Mă îndrept spre ieșire, pe aleea principală, care, largă și asfaltată cum e, pare o adevărată stradă. Străzi asfaltate știu că aji mai văzute destule. Dar nu desupra asta e vorba, ci despre operația asfaltării. Cînd auziți: „Se asfaltează strada cultură”, vă vin în minte cunoscutele cazane așezate la marginea trotoarelor și încălzite cu lemne, în care se topește asfaltul, roabele care îl transportă și cei doi-trei muncitori care nivelează și făcu-iesc caldarimul cu niște scndurele. Nimic din toate acestea n-am văzut la asfaltarea aleei noastre și a celorlalte străzi din Harkov. Nici un fel de muncă manuală. Două mașini făceau toate operațiile, de la așezatul bitumului pînă la ultima nivelare a asfaltului. Pe fiecare mașină lucrau doar unul sau doi oameni, în condiții perfecte igienice, ferți de fum și de fierbințea dogoritoare a asfaltului.

Pornesc spre centrul orașului. Institutul cu parcul lui a rămas în urmă. Iată-mă pe strada Ivanova. Ca și celelalte, are pe marginea trotorelor pomei. Nu-i prea largă, dar prin așezarea caselor îmi amintea totdeauna de străzile Bucureștilor meu drag. E o stradă mai lătrălnică, liniștită, pe care îmi placea adesea să mă plimb. Pe la mijlocul ei, se înalță cele trei etaje ale unei clădiri elegante, cu fatada în tonuri de gri închis și gri deschis și cu ferestre cărămizii: școala nr. 5. Eram prin anul III sau IV cînd, reintors la cursuri toamna, am dat cu ochii de această construcție nouă. Cu două luni înainte, cînd plecasem în vacanță, în locul acestei școli, nu era decît un zid, rămas de la o clădire distrusă în timpul războiului de către hitleristi. Și totuși acesta este pe aici ritmul obișnuit al construcțiilor.

Leri, azi, mîine

La capătul străzii Ivanova, am dat în piața Dzerjinski, de vreo patru ori mai mare decît piața 28 Martie — cea mai mare piață din București. Aici se revarsă tălăzurile multmii la marile sărbători — dimineața la demonstrație, iar seara la dans.

Cînd am văzut-o eu prima oară, această piață mă păstra încă urmele vizibile ale războiului: pe trei laturi, după curățarea rămășițelor, era descoperită; erau reconstruite doar corpurile de clădiri de pe latură ei acuită.

Azi, pe partea cealaltă a pieței, se înalță o clădire monumentală de o rară frumusețe arhitectonică — sediul comitetului regional de partid, iar la stînga este în construcție nouă și superbă Universitatea din Harkov, care, parțial, a și fost dată în folosință. Pe deapla pieței, cresc mîndre alte clădiri.

La mîine... Mîine, din mijlocul acestei piețe, va țîșni cutefător spre fațile azerii ale cerului un obelis-săgeată, în vîrfului căruia o stea în cinci culori va aduna din zori pînă-n amurg, în rubinele sale, mii și mii de raze de soare pe care apoi, din nou, le va risipi din nou, din amurg pînă-n zori, scîntîind feeric peste adîncurile văzduhului.

Soarele a început să dogorească. Acum, adăpostit în umbra caselor, cobor pe bulevardul Snișkaia. O clipă, adie o boare răcoasă din dreapta, din spre grădina Șevcenko. Mă oarese la intrare și privesc în lungul aleei principale ce taie o fișie albă în desigur verde al frunzișului.

Grădina Șevcenko, piața Dzerjinski îmi par atît de intim legate de imaginea, de personalitatea vie, distinctă a orașului, încît lărae ele cu greu îmi pot închipui cum ar arăta Harkovul.

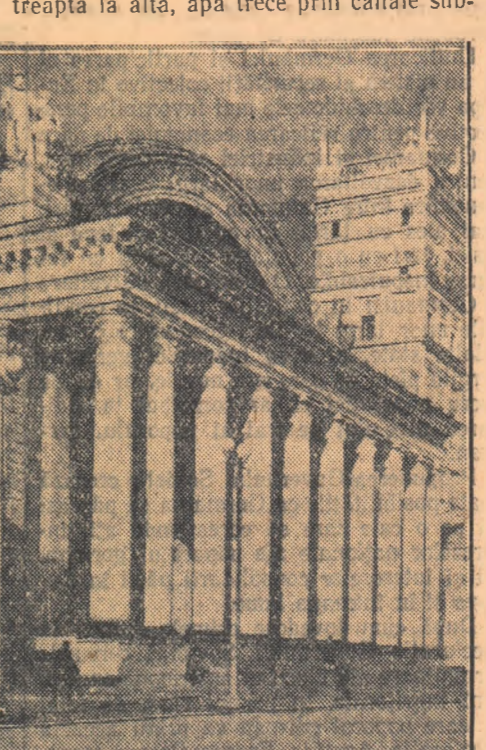
Le-am lăsat în urmă. Trec pe lîngă Teatrul ucrainean de stat, apoi pe lîngă blocul de locuințe al fabricii de biciclete:

și ea după distrugerile cotropitorilor fasciști. Apoi cobor spre piața Proletarskaia. Trec pe lîngă vechea clădire a Conservatorului; din stînga, mă întîmpină clădirea nouă a altui bloc muncitoresc, avînd fatada bogat ornamentată cu motive decorative populare, în stil ucrainean. În față, se înalță „parcul în trepte”. Nu știu dacă are vreun alt nume; eu așa l-am spus din prima zi cînd l-am văzut. Parcul acesta, amenajat tot într-o singură vară, face o trecere plăcută și grațioasă din oraș spre rîndul Harkov. La intrarea în parc, e un bazin de piatră din care apa curge prin șapte rînduri de cascade, în cîte șapte trepte fiecare. De la o treaptă la alta, apa trece prin canale sub-

Parcul în trepte

Am trecut prin piața Teveleva, cu clădiri în stil mai bătrînesc ce-l dau un farmec aparte, reconstruită după distrugerile cotropitorilor fasciști. Apoi cobor spre rîndul Harkov la 23 august 1943. Toamna reînnoșăm din una din peregrinările mele prin Harkov și, puternic impresionat de urmele distrugerilor pe care le văzusem prin oraș, îi spun: „Tare distrusă este orașul nostru, Kolea!”

„Ce mai vezi tu acum — îmi răspunde el — e floare la ureche. Să îți văzui orașul în 1943-1944. Atunci îți-ai fi putut da seama de proporțiile uriașe ale distrugerilor prin urmele de război. Nici o stradă, nici o casă măcar nu rămăsesse întreagă. Ferestrele institutelor și școlilor, în loc de sticlă, aveau cărămizi. Și totuși, noi am început să studiem. Apoi, înecat, înecat, am ridicat toți laolaltă, iar orașul. Și pînă vom termina noi Institutul și vom ieși ingineri, vor dispăre și cite au mai rămas din urmele distrugerilor de ieri!”

Fațada principală a gării din Harkov

terane. Fiecare cascada țîșnește din tășșășanul de deasupra ei și dacă n-ai auzi murmurul cunoscut al căderilor de apă, pinza aceasta lîmpe, transparentă și arădea mai degrabă a fi un val de sticlă toplită ce a încremenit. Deasupra micilor cascade, se înalță o perdea ușoară, străvezie, țesută din mii de boabe fine de rouă, pe care razele de soare brodează o horbă fină, colorată în toate nuanțele curcubeului.

Gara — palat

Lau troleibusul și pornesc spre gară, ca să-mi cumpăr biletul de tren. Cobor într-o piață dreptunghiulară, strălucind de curățenie, încadrată din toate părțile de clădiri, una mai mîndră ca cealaltă: piața gării.

Mi-amintesc momentul sosirii mele la Harkov, în 1949. La coborirea din tren, mă descurcam greu, deoarece nu cunoșteam limba rusă. Deabia cînd m-am văzut în stația troleibusului am răsuflat ceva mai ușurat și mi-am aruncat privirile prin prejuri. Mă aflam într-o piață mărginită în dreapta și în stînga de două clădiri mari, care mai păstrau încă semnele bombardamentelor din timpul războiului, iar în față, de niște magazine universale. „Gara trebuie să fie în spațele mele” — mi-am făcut eu socoteala. Și m-am întors. Dar... terenul era gol, sau aproape gol. Un timp acoperit de șine de cale ferată și doar cîteva stive de cărămizi, lîngă care se ivea silueta sărăcăcioasă a unei clădiri: acolo era gara.

Asta a fost acum cinci ani. Azi, gara nouă a Harkovului nu e gară, ci un adevărat palat. Aji văzut desigur fotografiile ale stațiilor metroului din Moscova. Gara Harkovului, nici prin fațadă, nici prin interioare, nu e mai prejos de stațiile metroului. Sînt uimitoare bogăția ornamentală, confortul și bunul gust al interiorului ei. În sălile de așteptare se înalță, acoperite cu marmură de un verde stîns, coloane prismatice avînd spre plafon capiteluri albe ca laptele. Arăbescuri fine împodobesc bolțile coridoarelor, și alte coloane — sala restaurantului.

Noua clădire a gării am văzut-o în tovarășia unui prieten rus, viitor arhitect, care mi se spunea: „Nouă ne place să trăim bine și frumos. Și asta se vede și din clădirile noastre. Construim trairic adevărate palate, care să întărească în măiestrie artistică și lux tot ce s-a realizat pînă acum”.

Avea dreptate prietenul meu. Dacă stai mai multă vreme în Uniunea Sovietică, te deprinzi cu ideea că tot ce se construiește trebuie să fie strălucitor, minunat, măreț! Că așa e firesc să fie, și nu altfel! Și cînd, apoi, te găudești la viitor, la orașele de mîine, la orașele comunistului, nu ți le mai poți imagina altfel decît ca niște colosale și splendide bijuterii arhitectonice, în care filigranul fin și delicat al motivelor decorative va fi în perfectă armonie cu linia avîntată a clădirilor înalte și cu contururile monumentale ale întregului ansamblu.

A mai trecut o zi. E o zi după amiază caldă, cu cer senin, ultima pe care o petrec la Harkov. Peste cîteva ore voi pleca. A trecut și al cincilea, ultimul an de studiu la Institutul Politehnic din Harkov. Bucu-

„Cu bine, dragi prieteni!”

Iată-mă gata de plecare pe peronii gării din Harkov. În jurul meu, fetele cunoscute ale colegilor. Fete pritenoașe, vesele. Se fac glume. Domnește o atmosferă de voiosie firească. Parcă nu ne-am despărți de totul. Parcă, la toamna, ar urma să ne vedem din nou la cursuri sau strîns laolaltă în jurul aceleiași mese, la cantină. Doar din cînd în cînd, cîte o întrebare a unui prieten care vrea să verifice dacă și-a notat bine adresa: „Numărul 18, ai spus?” — îmi reamintesc că e ultima dată cînd mă sîntem împreună. Dar veselia care mă înconjoară mă face să uit repede și să mă simt bine.

Mă simt cîteva minute. Ne luăm rămas bun, îmbrățișîndu-ne și sărutîndu-ne după obiceiul rusec. Apoi, trenul se pune în mișcare. De pe scară, sun un ultim „Rămîneți cu bine, dragi prieteni!”

Trenul începe să-și iușăsească mersul, cînd aud parcă glasul lui Leova — el a fost întotdeauna mai romantic, mai sentimental — strîgînd: „Să nu ne uiti, scrie-mi!” Vreau să-și răspund, dar silueta locomotivei îmi acoperă glasul. De la fereastra vagonului, privesc înapoi spre Harkov. Vîntul mi flutură părul. Gara rămîne în urmă, mai mică, tot mai mică, pînă nu se mai zărește deloc. Peste amurgul rozicic-vieștii se aștern niște vioare-țenușii ale inserării. La marginea orașului, pe deal, se aprind primele lumini.

Te las cu bine, dragul meu Harkov, bătrînule, încercatează și mereu întîlnirele oraș al studenției mele! Lumini tale, nu le voi uita niciodată.

Ultima zi

A mai trecut o zi. E o zi după amiază caldă, cu cer senin, ultima pe care o petrec la Harkov. Peste cîteva ore voi pleca. A trecut și al cincilea, ultimul an de studiu la Institutul Politehnic din Harkov. Bucu-

Poporul german trebuie să alege calea pe care va merge în viitor

Declarația Guvernului Sovietic în problema germană, publicată în ziua de 16 ianuarie a.c., are o însemnătate uriașă pentru soarta Europei. Uniunea Sovietică a subliniat în repetate rânduri că viitorul Europei, soarta cauzei păcii pe continentul european depind, în însemnată măsură, de o reglementare justă a problemei germane.

In declarația sa, Guvernul Sovietic arată că, în momentul actual, mai există încă posibilități utilizate de a se realiza o înțelegere în problema unificării Germaniei, fiindu-se seama de interesul legitim al poporului german, precum și pentru un acord privind desfășurarea în acest scop — în cursul anului 1955 — a unor negocieri între Statele Unite ale Americii, Anglia, Franța și Uniunea Sovietică în problema restabilirii unității Germaniei pe baza desăvârșirii unor alegeri libere pe întreaga Germanie.

Dată fiind poziția guvernelor Statelor Unite ale Americii, Angliei și Franței — poziție îndreptată spre reînvierea militarismului vest-german și în flagrantă contradicție cu obligațiile internaționale asumate de aceste țări în problema restabilirii unității Germaniei ca stat iubitor de pace și democratic — cauza unificării Germaniei depinde astăzi, în primul rând de germanii înșiși, de poziția poporului german.

Poporul german trebuie să caute posibilitatea de a-și exprima liber voința, pe calea desăvârșirii unor alegeri libere pe întreaga Germanie, inclusiv Berlinul, pentru ca Germania unită să renască, ca o mare putere și să ocupe locul cuvenit printre celelalte puteri. Cu ocazia alegerilor, trebuie să fie asigurate depluri democratice cetățenilor germani.

In scopul ușurării realizării unei înțelegeri cu privire la desăvârșirea amlentelor alegeri, Guvernul Sovietic scootește ca puțină ca, în cazul că guvernul Republicii Democratice Germane și cel al Republicii Federale Germane vor accepta aceasta, să se cadă de acord asupra stabilirii unei supravegheri internaționale corespunzătoare a desfășurării alegerilor pe întreaga Germanie.

Desăvârșirea unor alegeri libere pe întreaga Germanie și restablirea unității Germaniei ar crea premisele necesare pentru încheierea unui tratat de pace cu Germania, tratat care să conțină definitiv independența, suveranitatea și egalitatea în drepturi a Germaniei unite.

Guvernul Sovietic scootește ca problemă viitoare oriundui de stat a Germaniei unificate trebuie să fie rezolvată de poporul german înșiși și că sarcina celorlalte state este de a ajuta Germaniei să pășească definitiv pe calea unei dezvoltări democratice și pașnice.

O bucălică isplitoare

(Ziarele)

Desen de Kuhlinski

De ce nu s-au mai întors în Statele Unite

In această fotografie reproducă după ziarul londonez „Daily Worker”, este înfățișată familia americanului Herbert Ward — tatăl, mama și cei doi copii. Herbert Ward este muzicant, iar soția lui, Jacqueline — baterină. El a participat amindol la Festivalul Mondial al Tineretului de la Berlin din anul 1951. Ca urmare el a fost trecut de cenzura americană în categoria „persoanelor suspecte”.

„După Festivalul de la Berlin, soțul Ward a plecat în Danemarca, la Copenhaga, pentru a-și desăvârși pregătirea artistică. Același F.B.I.-ul le-a ordonat, la consulatul american de la Copenhaga, pasapoartele cerându-le să părăsescă de îndată Danemarca și să se întoarcă în Statele Unite. El a părăsit Danemarca, refuzând însă să se întoarcă în America; soțul Ward a plecat în Austria. La Viena, soțul Ward a fost din nou pus sub supravegherea „vânzătorilor de vrăjtoare” americani.

Situația soților Ward devenea din ce în ce mai greu de suportat. A sosit și ziua când F.B.I.-ul încercă să-l răpedască. Acest incident l-a obligat să cădă azil politic în Cehoslovacia.

Declarațiile războinice ale unui amiral american

Amiralul Radford, președintele grupului unit al șefilor de state majore ale S.U.A., a făcut un turnee de inspecție a bazelor militare americane create pe teritoriile citorva țări din Asia. Cu acest prilej, amiralul Radford a făcut o serie de declarații războinice, care nu pot fi trecute sub tăcere. Pe fondul fățărnicilor cuvintări despre dragostea de pace a Statelor Unite, declarațiile amiralului american demască cu și mai multă vigoare caracterul agresiv al politicii dușă în Asia.

Vizitând Taiwanul și Coreea de sud, amiralul Radford, președintele grupului unit al șefilor de state majore ale S.U.A., a declarat la Seul, că forțele armate ale Statelor Unite nu vor soviți să folosească arma atomică în cazul rețurării acțiunilor militare în Coreea.

Un număr periculos...

NOTE Cine vor fi comandanții ...

Printre „strategii” care-și scoot din naftalună uniformele hitleriste, se află și Hans Speidel, hărăzit azi unuia din posturile de comandă în wehrmachtul în curs de reînviere.

Cine este Hans Speidel? In biografia sa, există multe lucruri pe care, firește, el le-ar dori uitate. Hans Speidel, ca și fratele său Wilhelm, au slujit cu crednță pe Hitler. Amindoi au avansat la gradul de general. Hans a fost ofițer de stat major, Willy — gestapist. Amindoi se ocupau cu același lucru murdar: unul la statul major general hitlerist în Plaza regală din Berlin, celălalt la gestapo, în Wilhelmstrasse.

„apărută după război — Speidel cunoaște că și tovarășii săi de idee o-au studiat, să retragă forțele germane din Franța, să înceapă tratative de pace cu Occidentul și să continue războiul împotriva Rusiei prin scurtaura liniei frontului”. Victoriile Armatei Sovietice au zădărnicit toate aceste planuri.

După zdrobirea hitlerismului, datorită legăturilor sale cu spionajul american, el însepe curnd să joace un rol de frunte la Bonn. In casa cu nr. 105 de pe Argelanderstrasse își are sediul „departamentul lui Blank”, de fapt ministerul de război de la Bonn, botezat de gazetarii americani „Pentagonul vest-german”. Aici, Speidel, fostul general al dementalului fuhrer a elaborat planul barbar de creare, pe ambele părți ale Rinului, a unei largi „zone moarte” care cuprinde teritoriul Germaniei occidentale, Belgiei și Olandei. La alcătuirea acestui plan a fost folosită în întregime tactica hitleristă a „pămîntului prjilit”.

... și pe cine vor comanda

Vor fi Speidel, Heusinger, Mantelfel și alți generali hitleristi comandanți al nouului wehrmacht, dar pe cine vor comanda ei? Căci numai din generali, nu se poate forma o armată!

Documentele sint în ordine

Ciancașiștii care, la vremea lor au fugit de mina poporului chinez tocmă pînă în Birmania de Nord înțeleg într-un fel foarte american cunoscuta regulă care spune că trebuie să-ți plătești datorile. Așa, de pildă, atunci cind ei jeluiesc populația birmană, în locul ozonului lura ei dau țărânilor, cu o cinică mizerie, niște înțepie ce poartă o șngură înscrise, deolminteri foarte laconică și ea: „De plătit, vor plăti americanii!”

Incôntera cursinte

Aproximativ 300 de firme americane intenționează să înceapă să construiască în Europa uzine, dintre care majoritatea vor fi înstate în Anglia. Capitalul american acordă o deosebită atenție Scoției, unde au și început să funcționeze peste 20 de marfieri americani. Datele publicate în raportul Consiliului pentru problemele dezvoltării industriei din Scotia dovedesc de asemenea penetrata tot mai intensă a capitalului american.

In cluda declinului producției, profiturile monopolurilor americane au fost supraoarea în 1954 celor obținute în 1953. Potrivit unor date publicate în numărul din decembrie al revistei „Fortune”, pînă la sfîrșitul lui 1954 profiturile monopolurilor, după scăderea impozitelor, au depășit suma de 18 miliarde dolari.

După cum anunță ziarul „Voice Ouvrière”, Consiliul Național (parlamentul elvețian) a respins cererea Consiliului Federal (guvernul) de a aloca un credit suplimentar extraordinar de 220.000.000 franci elvețieni pentru nevoi militare. Comendind respingerea cererii de noi credite militare, ziarul „Voice Ouvrière” subliniază că acest eveniment „constituie o victorie a voinței de pace a poporului elvețian”.

Foileton Sifoane și frigidere

Potrivit unei vechi tradiții, guvernul S.U.A. pune la dispoziția membrilor Congresului sifoane — și aceasta gratuit. Pentru răciria acestei ape cu bioxid de carbon senatorii primesc, în plus — dealtfel tot gratuit — frigider. Cit privește pe membrii Camerei reprezentanților, ei trebuie să răcească lichidul cu pricina pe socoleala lor, deoarece nu au dreptul la frigiderule oferite, gratuit, de guvern.

Această tradiție este explicabilă. Cunoscînd temperamentul supraînălțat al dominilor congressmani, guvernul a hotărît, „neprecupețind nici o cheltuială”, să pună la dispoziția acestora sifoane, ca ei să-și poată răcori o ordoară țopria adesea primedios de înfăcărată. Este lesne să ghicim pricina pentru care senatorilor li se mai oferă, în plus, un privilegiu sub forma frigiderule gratuite. Prezența lui mister McCarthy în mijlocul lor dovedește, incontestabil, că temperamentul senatorilor întrece temperamentul membrilor Camerei reprezentanților și de bună seamă, lor trebuie să li se acorde o atenție suplimentară.

Dealtfel, nu s-a învechit oare acest fel de a pune problema? Doar și în Camera reprezentanților nimeresc oameni care a nevoie să se răcoarească, mai mult chiar decit însuși McCarthy. In special poate fi citat, de pildă, mister Charles Kersten, membru al Camerei reprezentanților din penultima legislatură, care descălecase în Congres, ca și McCarthy, din Wisconsin. Charles Kersten este ceea ce se numește o „personalitate”. Să amintim că el este autorul faimosului amendament la legea din 10 octombrie 1951 cu privire la „asigurarea securității mutuale”. Potrivit acestui amendament, Congresul american alocă anual sute de milioane de dolari pentru înfăptuirea de diversivni și sabotaje, pentru organizarea spionajului, de acte teroriste și de alte acțiuni subversive în țările lagărului democratic.

Al lui Kersten n-a trecut nici el fără urmărilor pentru rațiunea lui. Un om normal nu putea propune să se declare ca inexistent o părtine din globul pămîntesc. Citiitorul va fi de acord că numai pentru alcătuirea acestui raport, mister Charles Kersten ar fi meritat dreptul la un frigider gratuit! Dar, unor asemenea oameni nu le mai stie de folos frigiderule gratuite. Sint necesare măsuri de tratament mult mai radicale. Curios, unde n-au fost ochii personalului medical care trazează Congresul și este obligat să facă — tot gratuit — de două ori pe an, un minuțios examen medical — tuturor congressmanilor?

Contentindu-și amendamentul, Kersten scria că, datorită milioanele de dolari alocate prin aplicarea amendamentului propus de el, pot fi organizate grupuri teroriste pentru a „semăna groaza în rindul populației” din țările democratice. Acestor eforturi ale lui Kersten nu le-a fost hărăzit să fie realizate. In schimb, el a reușit să culegă cu totul altceva — disprețul față de el și față de acei pe care el reprezintă. Revista vest-germană „Der Spiegel” caracterizează, nu fără ironie, planurile nebunești ale lui Kersten ca fiind „tardive”. Este evident că acest lucru îl înțeleg și americanii care, în recentele alegeri pentru Congres, nu l-au mai ales nici pe Kersten și nici pe scutierii săi din comisie. Adio frigiderule gratuite, adio sifoane cu apă gazoasă!

M. STURUA

Politica aventuristă a cercurilor agresive spoeste nelineștea în Anglia

Hotărîrea sesiunii Consiliului blocului Atlanticului de Nord (N.A.T.O.) privind pregătirile în vederea războiului atomic stîrnește o neliniște tot mai accentuată în cercurile largi ale opiniei publice engleze. Amintindu-și de prezența bazelor atomice americane pe teritorii lor, englezii înțeleg bine că, în cazul unui război atomic, insula lor va fi supusă unei amenințări directe.

Opinia publică progresistă a Angliei își intensifică lupta pentru interzicerea armei atomice. Luînd cuvîntul zilele trecute, Harry Pollit, secretarul general al Partidului Communist al Marii Britanii, a spus următoarele după ce a amintit că Consiliul N.A.T.O.-ului a dat „felmăreșalilor și generalilor oale liberă pregătirii războiului atomic”: „A fost desăvârșată o campanie pregătită în amănunt cu scopul de a obliga poporul englez să accepte utilizarea bombelor atomice și cu hidrogen ca un fapt de la sine înțeles. Dintru început, sesiunea N.A.T.O.-ului a plecat de la premiza că aceste bombe vor fi folosite dînd în fapt, militaristilor americani dreptul de a hotărî cînd și unde vor fi ele utilizate. Din partea întregii Anglii trebuie să urmeză acum proteste furtoase împotriva acestor hotărîri re-

voltoare. Guvernul englez își fundamentează întreaga politică pe o strategie care poate doar să ducă la distrugerea Angliei!” Și în cercurile burgheze britanice se aud glasuri neliniștite, care previn opinia publică asupra primejdiei ce amenință Anglia.

Potrivit relațiilor agenției Reuter, zilele trecute, ziarul conservator londonez „Times” a publicat o scrisoare deosebit de semnificativă a unui publicist. Este vorba de scrisoarea lui Liddel Hart, specialist în probleme militare, binecunoscut prin atitudinea sa de apărare a „politicii atlantice” și a „strategiei atlantice”. Liddel Hart, cunoscător al problemei, analizează punct cu punct, toate „dovezile” pe care se „întemeliază” actuala „strategie și tactică atomică” a cîlicii militariste apusene. El începe cu afirmația că, în actualele condiții nu se poate vorbi despre arma atomică „tactică” fără a vorbi de războiul atomic. El arată că este foarte îndoielnic ca forțele armate apusene să poată folosi așa numita „armă atomică tactică”, fără a dezlîna un război atomic general. Concluzia: discuțiile despre utilizarea exclusivă a „armei atomice tactică” urmă-

resc să abată atenția opiniei publice de la pregătirile puterilor apusene în vederea războiului în care să fie utilizate armele de distrugere în masă. Ce ar însemna însă un asemenea război pentru țările vest-europene? „Potrivit celor mai optimiste calculale ale cercurilor competente” — continuă Liddel Hart — nu va fi greu ca „apropo toate principalele centre industriale ale Angliei să fie distruse” — iar ceea ce este și mai probabil, „ca centrele vitale ale Franței, Belgiei și Olandei să fie paralizate”. Această scrisoare a lui Liddel Hart este cit se poate de simptomatică. Indiferent de faptul dacă autorul a vrut sau nu, scrisoarea sa constituie o dovadă în plus că, pînă și acele cercuri engleze care pînă nu de mult sprijineau planurile agresive ale propagandiștilor războiului atomic și salutau crearea de baze aviatic americane în Anglia, încep astăzi să-și dea seama de realitate. Aceste cercuri încep să dea alarma, înțelegînd că o asemenea politică aventuristă poate să tragă după sine o adevărată catastrofă pentru propria lor țară.

V. GRIGOROVICI